

12. 5. 2024–19. 5. 2024 * LIV * 2273

Župnijski list stolne župnije

~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

7. VELIKONOČNA NEDELJA

Tudi neuspehi so del našega bivanja. Včasih nas zavedejo čustva, dostikrat odpove volja, premalo se poznamo ali pa preveč zanašamo nase. Nekako desetina teh, ki so prišli v semenišče, je uvidela, da to ni njihova pot. To je nekaj naravnega in hvala Bogu za tako soočenje in odkrivanje resnice v sebi. Bolj boleče so zgodbe ljudi, ki so zaobljube v Gospodu izpovedali, pa jim ni uspelo v njih živeti. A tudi teh nimamo pravice obsojati, čeprav je zaobljuba sveta stvar; je pa zadeva med Bogom in tistim človekom, čeprav je v vsaki zajet tudi odnos do Cerkve. Najbolj boleča je gotovo videti Judova nezvestoba in Jezusu je bilo zaradi nje hudo. Pa je tudi njemu dejal: »Priatelj.« In Peter zdaj preprosto pravi: »Njegovo mesto naj prevzame nekdo drug.« Tudi Pavel bo moral zapisati: »Dema me je zapustil, ker je vzljubil ta svet.« Le toliko, da so vedeli, pa povsem brez obsojanja. Že mnogim, ki so druge obsojali, se je zgodilo, da so kmalu kaj zelo podobnega doživeli od tistih, ki so jih imeli radi. In taka doživetja so huda vaja za ponižnost. S tem seveda ne pravi-

mo, da prelomljene obljube enačimo z zvestim in požrtvovalnim služenjem. Bolj pomembno je, da duhovne darove tako cenimo, da nam bo zvestoba vsaki obljubi sveta, pa da radi segamo po sredstvih, ki nam jo pomagajo ohranjati. Bog je vedno zvest v svoji ljubezni, ne more iz sebe. In naša zvestoba je odgovor na to. Ko bi jo razumeli le kot vztrajanje v dani obljubi – in že krst je velika življenjska obljuba –, bi zanjo zadostovalo izpolnjevanje stanovskih in poklicnih dolžnosti. A ta zvestoba je hladna, ne ogreje srca. Kar pretresljiva je beseda, ki jo je Janez zapisal v svojem pismu: »Če nas je Bog tako ljubil, smo tudi mi dolžni ljubiti.« Tu je srž in os duhovnega poklica. Ne najprej pastoralno in misijonsko poslanstvo ter usposabljanje zanj. Stara zaveza zvestobo večkrat imenuje pokorščina, Nova zaveza pa govori o ljubezni. Zvestoba varuje ljubezen in ljubezen navdihuje zvestobo. Ob tem spoznanju je mala Terezija vzkliknila, da je vendarle našla bistvo svojega poklica, da hoče biti ljubezen v srcu Cerkve.

Anton Slabe

LETO 2024 – LETO MOLITVE

Deseta kateheza papeža Franciška: Molitev psalmov – prvi del

Knjiga psalmov nas prek izkušnje pogovora z Bogom uči, kako »je treba moliti«. V psalmih najdemo vsa človeška izkustva, ki zazna-

mujejo naše življenje: veselje, bolečine, žalost, dvome, upanja in grenkobe. Vsak psalm je tako ubran, da ga lahko molijo ljudje vseh stanj in vseh starosti. S ponavljanjem branja psalmov se naučimo jezika molitve. Bog je namreč s svojim Duhom navdihnil psalme v srcih kralja Davida in drugih mo-

lincev, da bi človeka naučil, kako ga hvaliti, kako se mu zahvaljevati in ga prositi, kako ga klicati v veselju in žalosti, kako pripovedovati o njegovih čudovitih delih. Psalmi so torej Božja beseda, ki jo ljudje uporabljamo za pogovor z Njim.

Psalmi niso besedila, nastala za mizo, ampak so prošnje, pogosto dramatične, ki izvirajo iz žive izkušnje. Da bi jih molili, je dovolj, da smo to, kar smo, da se pri molitvi ne pretvarjamo, pač pa stopa-

mo pred Gospoda takšni, kakršni smo. V psalmih slišimo glasove molivcev iz mesa in kosti, katerih življenje je, tako kot življenje

vseh nas, polno problemov, naporov, negotovosti. Psalmist trpljenju ne oporeka; ve, da to spada k življenju, a ga preoblikuje v *vprašanje*. Gre za vprašanje, ki je kot nenehen krik, vprašanje, ki ga velikokrat ponavljamo: »Do kdaj, Gospod? Do kdaj?« Vsaka bolečina kliče po osvoboditvi, vsaka solza kliče po

tolažbi, vsaka rana čaka na ozdravitev, vsaka žaljivka na odpuščanje.

»Do kdaj, Gospod, bom moral to trpeti? Usliši me, Gospod!« Z nenehnim postavljanjem takšnih vprašanj nas psalmi učijo, da ne smemo postati odvisni od bolečine, in nas opominjajo, da življenje ni odrešeno, če ni ozdravljeno. Na tem svetu trpijo vsi: ne glede na to, ali verjamejo v Boga ali ga zavračajo. V Psalmih pa bolečina postane

»Mir je eden od sadov navzočnosti Svetega Duha v naših dušah. Mir bomo imeli in ga bomo lahko širili okoli sebe, če se bomo obrnili na Tolažnika in če bomo pripravljeni izpolniti vse, kar od nas pričakuje.«

(Blaženi Álvaro del Portillo, prelat Opus Dei)

vez, odnos: klic na pomoč, ki čaka na poslušalca. Ne more ostati brez smisla, brez cilja. Vse bolečine ljudi so za Boga svete. Pred Bogom nismo neznanci ali številke. Smo obrazi in srca, pozna nas drugega za drugim, po imenu.

V psalmih najdemo odgovor. Vemo, da čeprav so vsa človeška vrata zapahnjena, so Božja vrata odprta. Čeprav bi nas ves svet obsojal, je v Bogu je rešitev. »Gospod posluša.« Včasih je med molitvijo dovolj, da se tega zavedamo. Problemi se ne rešijo vedno. Kdor moli, ne goji praznih upov: ve, da toliko življenjskih vprašanj ostaja nerešenih, brez izhoda; trpljenje nas bo spremljalo, in ko bomo prestali eno bitko, nas bodo čakale druge. Vendar pa če smo slišani, vse postane znosno.

Najhujše, kar se lahko zgodi, je, da trpimo v zapuščenosti, ne da bi se nas kdo spomnil. Molitev nas rešuje pred tem. Lahko se namreč zgodi, in to pogosto, da ne razumemo Božjih načrtov. Toda naši kliči ne ostanejo tu spodaj: dvignejo se k Njemu, ki ima očetovsko srce in ki sam joka za vsakim sinom in hčerjo, ki trpi in umre. Bog je jokal zame, Bog joče zaradi naših bolečin. »Bog je hotel postati človek,« je dejal duhovni pisatelj, »da bi mogel jokati. Misel, da Jezus v žalosti joka z menoj, je tolažba: pomaga nam iti naprej. Če ostanemo v odnosu z njim, nam življenje ne prihrani trpljenja, se nam pa odpre za veliko obzorje dobrega in se poda na pot proti njegovi izpolnitvi. Pogum, naprej z molitvijo. Jezus je vedno poleg nas.

»PRIDI, PRIDI SVETI DUH«

Pridi, pridi, Sveti Duh,
iz nebes na nas razlij
svoje lúči svetli sij!

V hudem trudu si nam mir,
v vročem dnevu hladen vir
in tolažba v žalosti.

O, ti luč preblažena,
daj, razsvetli srca vsa
zvestih svojih vernikov.
Saj brez tvoje milosti
človek poln je bednosti,
krivdi ne izógne se.

In sedméro vlij darov
v duše svojih vernikov,
saj ti v vsem zaupajo.

Za krepost plačilo daj,
srečno smrt in sveti raj,
v njem veselje vekomaj.

Iz binkoštné slednice

ŠMARNIČNA POBOŽNOST

bo v stolnici vsak dan ob 8.30,
pri večerni sveti maši ter ob
nedeljah ob 15.30. Lepo vabljeni!

DOGODKI PRED NAMI

- **V soboto, 18. 5.**, bo v stolnici ob 20.00 orgelski koncert. Lepo vabljeni!
- **V nedeljo, 19. 5.**, na binkošti, bo ob 9.00 slovesna nadškofova sveta maša, pri kateri bodo štirje naši birmanci prejeli zakrament svete birme. Lepo vabljeni!

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 12. 5.: 7. velikonočna nedelja**
- **Ponedeljek, 13. 5.:** Fatimska Mati Božja
- **Torek, 14. 5.:** sv. Bonifacij, mučenec
- **Sreda, 15. 5.:** sv. Izidor, kmet
- **Četrtek, 16. 5.:** sv. Janez Nepomuk, duhovnik, mučenec
- **Petek, 17. 5.:** sv. Jošt, puščavnik
- **Sobota, 18. 5.:** sv. Janez I., papež, mučenec
- **Nedelja, 19. 5.: BINKOŠTI**

ROMANJE NA BREZJE

Tudi letos bomo na god Marije Pomagaj, v petek, 24. maja, poromali na Brezje. Prijavite se v kiosku, podrobnosti pa bomo oznanili naknadno.

SKUPNA MOLITEV V STOLNICI

Vsak dan

8.30 in 18.00: rožni venec

Nedelja

15.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

Prvi četrtek

Po večerni maši molitev v čast svetemu Jožefu

Prvi petek

8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

15.00: ura Božjega usmiljenja

Prva sobota

8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

URNIK SVETIH MAŠ

DELANIKI: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 18.30

OB PRVIH SOBOTAH IN PRVIH PETKIH tudi ob 16.00

CERKVENI PRAZNIKI NA DELOVNI DAN: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 16.00, 18.30

NEDELJE IN ZAPOVEDANI PRAZNIKI: 6.30, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30, 12.30, 16.00, 18.30

Mobilna aplikacija
Stolnica

TBB – stolniška oznanila
izdaja Stolni župnijski urad.
Odgovarja Roman Starc, župnik.
Dolničarjeva 1, Ljubljana.
roman.starc@rkc.si / 041/746 354
<http://www.stolnica.com/>

Informacije dobite tudi na spletnem
naslovu: <http://stolnica.com/>
Stolnica - Ljubljana - Cathedral
@stolnica

